

HỌC TẬP THẦN ÁI THỂ NHÂN -Tập 6

Lão Pháp sư Tịnh Không chủ giảng, đăng ngày 15/10/2018 tại UNESCO Tịnh Không chi hữu xã Liên Hiệp Quốc (Association of Master Chin Kung's Friends at UNESCO).

Kính thưa chư vị pháp sư, chư vị đồng học!

Xin chào mọi người!

Mời xem quyển sách nhỏ “Thần ái thể nhân” trang thứ 29. Đức chúa trời của quý vị là vị thần từ bi cao tột. Trái tim chân thật của Ngài luôn xem toàn thể nhân loại là cùng một linh hồn, cùng một thân thể. Hai câu nói này rất quan trọng. Tri kiến của phàm phu trong lục đạo thiết thật không giống với đức chúa trời. Ngày nay chúng ta học tập với Chúa thì phải nỗ lực học theo Ngài. Đó là xem nhân loại như một thể, và lại còn xem như cùng một thân thể. Chỉ khi nào trong nội tâm của mỗi người đều có ý nguyện vì toàn thể nhân loại, chúc phúc thì nền hòa bình và sự bình yên chân thật mới có thể thực hiện. Câu nói này vô cùng, vô cùng quan trọng. Là nhu cầu cấp bách ở trước mắt. Phải học theo đức chúa trời thì nền hòa bình chân thật, sự bình yên ở trên thế gian sẽ trở thành hiện thực. Con cháu nhân loại của thượng đế mọi người đều là huynh đệ tình thâm. Niềm mong cầu về sự vật của một người nên xem đó là niềm mong cầu của chung tất cả huynh đệ. Đây là câu nói của Thượng đế. Mỗi một tôn giáo đều có chung một Thượng đế, Thượng đế chỉ có một vị.

Giống như trong Kinh Phật nói nên dùng thân gì để độ thì Ngài liền hiện thân đó, ứng cơ mà thuyết pháp, phổ độ chúng sanh, không bỏ sót một người nào. Chúng sanh ưa thích Cơ Đốc giáo thì hiện thân Cơ Đốc, thích chân thân thì hiện thân chân thân, ưa thích Phật Đà thì hiện thân Phật. Thậm chí ở Trung Quốc, người Trung Quốc có nền văn hóa lâu xa, vào thời thượng cổ người Trung Quốc rất xem trọng thánh nhân thì đức chúa trời thượng đế ở Trung Quốc liền hiện thân thánh hiền như Ngưu Thuấn, Vũ Thang, Văn Võ Chu Công đến giáo hóa chúng sanh nơi khu vực này. Chúng tôi đã học được khái niệm này trong mọi lúc ở mọi nơi. Đây là sự thật. Chúng ta đều là lá của một thân cây, là giọt nước trong cùng một biển cả, những gì mà chúng ta ưa thích hy vọng mọi người đều ưa thích, những gì chúng ta chán ghét mọi người cũng sẽ chán ghét. Điều mà chúng ta mong cầu thì nên vì tất cả huynh đệ mà nguyện cầu, chẳng phải chỉ biết lợi ích cho cá nhân mình mà thôi.

Câu kế tiếp vô cùng quan trọng: Phải có ý nguyện vì toàn thể nhân loại phục vụ. Phải triệt để buông bỏ ý niệm làm việc gì cũng chỉ cho cá nhân mình. Bất luận ở nơi nào ý nghĩa thù địch và đối lập chỉ mang lại cho nhân loại hắc ám, u tối. Bất luận ở nơi đâu tình thân ái chắc chắn mang lại quang minh sáng sủa. Xã hội ngày nay hỗn loạn, dân cư trên địa cầu tuyệt đại đa số thậm chí có thể nói là toàn thể đều ý thù địch, ý đối lập để mang đến cho xã hội của chúng ta sự tranh chấp lẫn nhau, không phải sự tương thân tương ái. Đôi bên không thể bao dung, mang động loạn đến cho xã hội. Vậy phải làm sao?

Tín đồ của tôn giáo là học sinh thần thánh. Chúng ta thường hay nói phải tìm cho ra ái tâm của Thượng đế. Sau khi tìm ra rồi phải đặt nó vào trong tâm của mình. Chúng ta đại diện cho Thượng đế, khiến ái tâm của Thượng đế phát huy ánh sáng từ nơi bản thân của mỗi chúng ta. Thế nhưng phải khiêm nhường một chút, không giám nói là giáo hóa chúng sanh, chỉ mong ảnh hưởng đại chúng. Nếu ta là tín đồ thật sự của một tôn giáo, ta tin theo một đạo nào thì học theo Thượng đế của đạo đó, phải học cho thật giống, không đi yêu cầu người khác chỉ tự yêu cầu lấy mình. Mỗi người đều biết quay đầu, đều yêu cầu lấy mình hiệu quả sẽ hiện ra ngay.

Như trong Kinh Phật nói ý nghĩ thù địch chỉ đem lại u tối cho nhân loại. Bất luận nơi đâu tình thân ái chắc quyết mang lại quang minh. Chúng ta phải biết ý nghĩ thù địch, nhìn thấy chướng mắt tôi không ưa thích vân vân những khái niệm này sẽ mang lại tai nạn, nhỏ là giữa cá nhân với nhau, lớn là tai nạn chiến tranh rất đáng sợ. Quá khứ không có những thứ vũ khí khoa học con người không đến nỗi có thể hủy diệt địa cầu. Theo sự tiến bộ của khoa học hiện nay, chiến tranh hạt nhân, con người có khả năng hủy diệt địa cầu. Các chúng sanh khổ nạn trên địa cầu này chúng ta nên dùng tâm từ bi cư xử với họ hay là dùng thái độ chán ghét đối đãi. Hai con đường không thể không biết rõ ràng, không thể không có sự lựa chọn.

Cho nên có nhiều người từng hỏi tôi. Ngày nay thế giới xã hội đã hỗn loạn rồi phải làm sao đây. Cho thấy người quan tâm đến việc này càng ngày càng nhiều. Thế nhưng quan tâm không thể giải quyết vấn đề, phải có hành động. Sự giáo huấn của các kinh điển đều là những tư liệu rất tốt. Chớ ép buộc bất cứ người nào phải gánh vác những gì mà chính chúng ta không muốn gánh. Phải thực hiện hai câu: Kỷ sở bất dục thí ư nhân, đây là lời giáo giới hoàn thiện nhất của ta đối với các con, mong các con đều tuân thủ. Trong đoạn kinh văn này có câu phiên dịch từ thành ngữ Trung Hoa “Kỷ sở bất dục vật thí ư nhân”. Nghĩa là

điều mình không muốn chớ để cho người khác. Đây chính là ân đức, chính là học sinh thần thánh, là con của thượng đế, giúp thượng đế giáo hóa chúng sanh, giúp chúng sanh quay đầu trở lại hướng về thượng đế mà học tập. Như vậy rất đúng. Trong kinh điển dùng câu văn này rất hay. Đây là lời khuyên, lời giáo giới hoàn thiện nhất của ta dành cho các con. Nguyên các con đều tuân thủ.

Đoạn kế tiếp do nhờ lòng nhân từ của Ngài đã khiến con đến nơi ranh giới thiêng liêng của Ngài, cho phép con an trú trong niềm tin ngưỡng của tình hữu nghị. Cho đến khi con ở nơi đây nhìn thấy thân tướng từ bi của Ngài một cách rõ nét. Quan sát rõ mọi thứ chứng minh về một thể vô ngại của Ngài. Hiểu rõ được tướng thể trang nghiêm tráng lệ huy hoàng của Ngài, căn nguyên viên dung bất nhị của Ngài, với cảnh giới siêu nhiên thống trị vạn hữu của Ngài. Mỗi một tôn giáo, vị chúa trời nhân từ nào cũng dạy chúng ta như thế, đều trông mong chúng ta như vậy. Hiệu quả từ đâu mà sanh ra, từ nơi chúng ta sinh ra. Cho nên chúng ta cần nỗ lực đọc những kinh văn này. Đầu tiên là dùng kinh văn đối trị những tật xấu của chúng ta. Nỗ lực học kinh văn trong kinh điển và phải đặt những kinh văn này vào trong tâm của mình, vào trong đời sống hàng ngày, trong thái độ đối người tiếp vật, khởi tâm động niệm lời nói cử chỉ đều có thể tương ưng với lời dạy của chúa mới là đúng. Nền học vấn của người xưa Trung Quốc yêu cầu thuận theo thứ lớp của bốn chữ Tín-Giải-Hành-Chứng.

Thứ nhất là có tín nhiệm với thầy, với cha mẹ, với trưởng bối, những người này đã sanh ta, nuôi dưỡng ta, dạy dỗ ta. Chúng ta là học trò phải lấy tâm chí thành cung kính đối đãi với họ. Chỉ có tâm thành kính mới xây dựng được niềm tin, mới có thể đón nhận sự giáo huấn của kinh văn kinh điển. Người xưa nói rất hay một phần thành kính được một phần lợi ích, mười phần thành kính thì bạn được mười phần lợi ích. Quyển kinh sách này đặt trước mặt chúng ta là “Thần ái thể nhân”. Trong quyển sách này chúng ta thấy thượng đế của các tôn giáo, họ còn gọi là đức chúa trời của các tôn giáo, sự kỳ vọng của họ ở nơi chúng ta là gì? Chúng ta phải hiểu sau đó bạn mới thấy được đại ái, đại từ, đại bi của chân thần. Một khi đã thấy rồi, hiểu rồi, tin tưởng rồi những lời trong kinh nên đọc nhiều lần, đọc cho thuộc, thuộc lòng rồi thì áp dụng nó vào sinh hoạt hàng ngày xem cách xử sự đối người tiếp vật, khởi tâm động niệm của ta có tương ưng với kinh văn hay không. Người xưa nói một phần thành kính được một phần lợi ích, mười phần thành kính được mười phần lợi ích. Hai câu này rất quan trọng. Chúng ta đã học được bao nhiêu, có thể đọc sách của cổ thánh tiên hiền, có làm được như cổ thánh tiên hiền hay không hoàn toàn xem bạn có bao nhiêu phần cung kính. Cho nên hỏi từ đâu mà hạ thủ, từ thành kính, chân thần cung kính mà

hạ thủ. Ta có một phần chân thành cung kính chỉ được một phần, có hai phần thì bạn chỉ đạt hai phần. Đây là sự thật.

Văn hóa 5000 năm của Trung Quốc hướng về phía trên là thời hoàng đế Nghiêu Thuấn Vũ Thang đã bắt đầu có văn tự văn hiến này lưu truyền mãi đến đời sau. Đây là sự thật. Lão tổ tông từng đời từng đời nối tiếp nhau truyền xuống, thế hệ trước truyền cho thế hệ sau. Đến thế hệ này của chúng ta thì phát sinh ra vấn đề rồi. Thế hệ trước của tôi cũng đã có vấn đề nhưng chưa đến nỗi nghiêm trọng. Đến thế hệ ngày nay vấn đề đã nghiêm trọng rồi. Nên chúng tôi thường nghĩ vẫn phải hướng về kinh điển mà học tập. Con người tuy thay đổi nhưng kinh điển không đổi thay. Thêm 10 hoặc 20 năm sau điều mà chúng tôi đang lo lắng có thể bộc phát. Kinh điển sẽ có vấn đề. Con người hiện nay chú giải kinh điển không phải là ý nghĩa của người xưa mà là ý nghĩa của họ. Đây là vấn đề trầm trọng như vậy văn tự kinh điển không thể tin cậy được nữa việc này đáng sợ biết dường nào. Do đó chúng tôi mong cầu chân thân phải phái sứ giả đến thế gian, phải phái tiên tri đến thế gian để làm thầy giáo giáo hóa nhân dân. Đây là điều mà chúng tôi khẩn cầu, hy vọng giấc mơ này thành sự thật, hy vọng thế hệ trẻ sau này của chúng ta cố gắng nỗ lực học tập kinh điển, khiến kinh điển không bị thất truyền, từng đời từng đời vẫn có thể truyền xuống. Công đức này là lớn nhất, sự cống hiến này là to lớn hàng đầu. Còn việc tốt nào có thể cao hơn việc này, tìm không ra nữa. Cho nên chúng ta phải kế thừa nền học vấn siêu tuyệt của thánh nhân xưa, vì vạn thế khai thái bình. Đây là công đức hàng đầu của thế gian, chúng ta phải cố gắng, phải nỗ lực những thứ khác đều là giả tạo, đều không phải chủ yếu.

Vì thế chúng tôi thực sự hy vọng giống như kinh điển đã nói ở đây: Như liên thể thiên liêng của biển cả bao la. Nếu bạn là một trong liên thể này, là cư dân trong thành thị của đại dương, bạn sẽ nhận thức được các vị tiên tri sứ giả do chân thân phái đến. Toàn thể các Ngài chính là một linh hồn, chính là một thân thể cùng một ánh đạo quang minh, cùng một tinh thần bạn sẽ nhận thức được vị sứ giả xuất hiện đầu tiên không hề khác với vị đến sau cùng, vị sứ giả sau cùng chính là vị đầu tiên. Điều này chúng ta có thể hiểu chư Phật Bồ tát sứ giả của chúng thần thường xuyên đến thế gian có tác dụng không? Không có tác dụng. Vì sao vậy? Vì người thế gian không có tâm tôn trọng tâm cung kính đối với các ngài. Do đó chúng ta cần phải biết việc cần thiết cấp bách của chúng ta hiện nay chính là giáo dục. Giáo dục gì? Giáo dục nhi đồng, giáo dục tiểu học. Chúng ta hay đem cách dạy tiểu học trong 5000 năm trước của Trung Quốc xưa, những sách giáo khoa trong trường tư thục, tổng cộng có hơn 20 loại được in thành

một bộ, bắt đầu dạy trẻ từ lúc hai tuổi dạy cho đến 5-6 tuổi hầu nắm vững căn bản của luân lý đạo đức một cách thâm căn cố đế. Đó mới thật sự là nhân tài, chúng ta phải gấp rút mà làm việc này, không thể không làm. Trung học 6 năm sẽ học tứ thư ngũ kinh, học thập tam kinh. Có như vậy hán học mới có thể phát dương quang đại, phổ độ chúng sanh. Đại học cũng học 6 năm dạy 1 bộ giáo khoa đó là Quần thư trị yếu cho Đường Thái Tông biên tập. Nội dung bộ sách này là gì, rất nhiều những lời giáo huấn của cổ thánh tiên hiền có đến mấy chục ngàn tập, chúng tôi đã từ trong đó lựa chọn một cách tỉ mỉ về những điểm tinh túy ra hơn 60 loại, liên quan đến 4 việc Tu thân –Tề gia-Trị quốc-Bình thiên hạ. Tất cả những nhu cầu về trí tuệ, về tri thức, về lời giáo huấn của bốn việc trên, đều nằm trong bộ sách Quần Thư Trị Yếu. Đọc một bộ này là đủ rồi.

Hôm thời gian đã hết chúng ta học đến đây.